

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXIV. ročník

číslo 2/únor 2018

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

- Neděle** 9.30 bohoslužby
(1. neděli v měsíci rodinné, 3. neděli sv. Večeře Páně)
14.00 bohoslužby „Společenství Kristovo“
17.00 Křesťané evangelické víry (v ukrajinštině)
- Úterý** 7.30 modlitební setkání
8.00 společné čtení (L. Heryán: Exotem na této zemi)
- Středa** 18.00 biblická hodina
- Čtvrtek** 18.30 mládež
- Pátek** 15.30 dorost
- Sobota** 12–18 společenství EXIT – pomoc lidem bez domova
(1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE

na předposlední straně časopisu

Obsah

Vítejte	2	Ekumenická bohoslužba	13
Synu můj	3	24. ledna v našem kostele	
Otčenáš vyslovený Bohem		Představení	14
Dobro a zdraví		Katka Winkelhöferová	
Ze staršovstva	4	Diakonie	15
z lednového staršovstva		Hledáme lidi se zájmem o práci	
pozvánky a program		naší Diakonie!	
Voda živá	5	Zátarí	15
kázání JFP z podvečera modliteb		Pavel Hanych vyprávěl o uprch-	
za životní prostředí, pořádaném		lickém táboře	
16. ledna Ekologickou sekci ČKA		Pozvánky	
v Emauzském klášteře		Mezinárodní týden manželství ..	16
Děkuji Ti, Jano	8	vernisaž výstavy J. Čujana	17
vzpomínka adoptivního syna		Světový den modliteb	18
Dorostový leden v číslech	9	Inzerce	19
aneb tříkrálová sbírka		něco na zoubek (nebo na zoubky)	
Branířobě – 9. ročník	10	Kontaktní informace	19
3 výstavy obrazů Jiřiny Adamcové ..	12	Tiráž	19

SYNU MŮJ

Otčenáš vyslovený Bohem

Synu můj, jenž jsi na zemi a cítíš se zmatený, dezorientovaný, sám, smutný a plný starostí, znám dokonale tvé jméno a vyslovuji je s žehnáním, protože tě miluji a přijímám tě takového, jaký jsi.

Spolu budeme vytvářet mé Království, ty jsi v něm můj dědic a nebudeš v něm sám, neboť *Já Jsem* v tobě, jako ty jsi ve mně.

Toužím, abys konal stále mou vůli, neboť má vůle je, abys byl lidsky šťastný.

Budeš mít vezdejší chléb, neměj starost. Avšak pamatuj, není jenom tvůj, dám tě, aby ses o něj vždy dělil se svým bližním, to je to, proč ho dávám tobě, neboť vím, že víš, že je pro tebe i pro tvé bratry a sestry.

Odpouštím vždy tvá provinění, ba rozhřešuji tě ještě dřív, než je spácháš. Víím, že je spácháš, ale víím také, že je to někdy jediný způsob, jak se naučíš růst a blížít se ke mně, ke svému povolání. Jen tě žádám, abys stejně odpouštěl sobě samému a těm, kdo tě zraní.

Vím, že budeš mít pokušení, a jsem si jist, že je překonáš. Stiskni mi ruku, vždy se ke mně pevně přimkni, a já ti pomůžu rozpoznat zlo a dám ti sílu, abych tě od něho osvobodil.

Nikdy nezapomínej, že jsem tě miloval ještě dřív, než ses narodil, a že tě budu milovat až za hrob, neboť jsem v tobě, jako ty jsi ve mně.

Ať mé požehnání sestoupí a zůstává na tobě stále a ať tě můj pokoj a věčná láska vždy provázejí. Jen ode mě je můžeš získat a jen já ti je mohu dát, neboť *Já Jsem* Láska a Pokoj.

Dobro a zdraví

Vidět jediné dobro ve zdraví je osudný omyl. Skutečným zlem je hřích a skutečným uzdravením je odpuštění hříchů. Říkáme: hlavně to zdraví! Ale Kristus ví, že zdraví nestačí. On přišel, aby člověka změnil, počínaje srdcem.

připravil bratr Regalát

ZE STARŠOVSTVA

Z LEDNOVÉHO STARŠOVSTVA

Děkujeme štědrým dárcům, kteří nám pomáhají umazat dluh vzniklý při stavbě Evenu. Dne 10. ledna 2018 zasíláme splátku 350 tisíc Kč, náš dluh se tím zmenšuje na 650 tisíc Kč.

Staršovstvo ještě jednou děkuje hercům a všem, kdo přispěli k vydařenému provedení vánoční hry. Nyní děkujeme jmenovitě i bratru Štěpánu Trojanovi, který opět pořídil video v profesionální kvalitě (můžete ho nalézt na úvodní stránce našeho webu <http://branik.evangnet.cz>). Během představení se konala sbírka na vybavení malého sálku (nábytek pro děti) – vybrali jsme velmi pěknou částku 9.753 Kč. Děkujeme!

O hru je tradičně takový zájem, že je sál plný při obou představeních. To je samo o sobě potěšující, ale vyžaduje to také drobné upřesnění ohledně obsazování míst k sezení. Rezervace budou napříště možné jen pro ty, kdo na celé akci přímo spolupracují nebo byli jmenovitě pozváni staršovstvem (herci, hudebníci, režisér, farář, dirigent, tvůrci dobrot, starosta). Děkujeme za pochopení.

V naší církvi se o vánočních svátcích tradičně koná sbírka na podporu studia bohoslovců; podobně jako loni, i letos jsme vybrali částku 4.300 Kč. Děkujeme všem, kdo vnímají, jak je důležité, aby se teologické studium a život víry navzájem doplňovaly.

POZVÁNKY A PROGRAM

- 4. 2. rodinné bohoslužby, káže Jaroslav F. Pechar
- 11. 2. bohoslužby, káže Jaroslav F. Pechar
- 14. 2. středa 18.00 Mateřství po anglicku! – setkání v rámci Mezinárodního týdne manželství (naš kostel, více na straně 16)
- 14. 2. středa 19.00 koncert R. Měřinský + J. Kulhan (v Evenu)
- 16. 2. pátek 18.00 vernisáž výstavy Jiřího Čujana Come back (Dobříš, více na straně 17)
- 18. 2. bohoslužby, káže Jaroslav F. Pechar, VP
- 2. 3. pátek 18.00 Světový den modliteb (sbor BJB Na Topolce, více na straně 17)
- 18. 3. výroční sborové shromáždění

VODA ŽIVÁ

Emauzský klášter 16. ledna 2018 od 18 hodin

Podvečer modliteb za životní prostředí a náš vztah k němu pořádá Ekologická sekce České křesťanské akademie. Kázal Jaroslav F. Pechar.

- 1. čtení: Izajáš 58,5–11
- 2. čtení: Zjevení 21,1–6

Milí bratři a sestry, přátelé

příslib pití živé vody zdarma ze závěru tohoto biblického čtení – to je heslo Jednoty Bratrské pro letošní rok. *Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.* Křesťané na mnoha místech se právě s výhledem na rok 2018 zamýšlejí nad tématem vody. V Bibli je voda zmíněna na více než 600 místech a není divu – voda je pro Izraelce jedním z nejcennějších statků. Málokteré vodní toky v Izraeli měly vodu po celý rok. Hluboké studny i pečlivě udržované cisterny na dešťovou vodu byl vzácný majetek vesnic i jednotlivých domů.

Tento obraz ale může být stále srozumitelnější i v dnešní době. Vody považlivě ubývá. Jasně, české vodohospodářství je dobré. Drtivá většina domácností je napojena na vodovod i na kanalizaci. Ne, že by nebylo co zlepšovat, ale jsme celkem v pohodě.

Na mnoha místech planety jsou na tom ale lidé mnohem hůř, než u nás. Nádchl mne pojem „hydrodiplomacie“, kdy se voda a moderní péče o ni může stát nástrojem smíření. Prostorem ke komunikaci. Je proč opět zaměřit svůj pohled na svatou zemi, ale z mnohem pragmatičtějších důvodů, než je čekání Mesiáše. Izrael nemá s řadou států diplomatické vztahy, mnoho islámských zemí ho dokonce neuznalo jako stát, ale kdosi napočítal 150 států, které nakupují nebo využívají izraelské vodárenské technologie. Svatá země se od času Pána Ježíše klimaticky zas tak nezměnila, ale nároky na vodu vzrostly. Izraelci proto využívají téměř všechnu odpadní vodu a vyčištěné splašky využít na zalévání parků, zahrad i v zemědělské výrobě. Izrael je světová špička i v oboru odsolování mořské vody.

Myslím, že mnozí lidé už chápou, že čistá voda je vzácná věc a že není nic samozřejmého ji mít. Že je to něco, čeho je třeba si vážit a také pečovat o to, aby čistou vodu měli jiní. To je už v Bibli, že nepřát někomu vodu, zasypávat mu studnice, že to je hnusárna. Že to je způsob, jak druhého vyšťvávat z dané oblasti. A naopak dát někomu napít, načerpat vodu ze studny pro něj a třeba i pro jeho zvířata, že to je moc hezký počín, který svědčí o dobrých mravech. Proto i starost o ostatní národy a místa, aby tam byl dostatek vody, je projev touhy po míru, ale tak nějak i naší mravní vyspělosti.

Myslím, že když se to takto podá, tak ten obraz Božího království, kde je dobré vody dostatek pro každého, je najednou dobře srozumitelný. Už od školních let děti vědí, že bez vody se vydrží jen dva tři dni. Zásoba pitné vody – to se učí na všech kurzech přežití, že s tím všechno stojí a padá. V Božím království tohle bude v pohodě. V příbytku Božím uprostřed lidí ten, kdo žízni, ten dostane *napít zadarmo z pramene vody živé*.

Je to vlastně velice potěšující. To, že v příbytku Božím uprostřed lidí nebude nejen pláč, smrt, žal, nárek ani bolesti, to by tak nějak člověk čekal. Vedle těchto velmi obecných výpovědí ale najednou slyšíme, že ten, kdo žízni, ten dostane *napít zadarmo z pramene vody živé*. Tady se nám najednou voda stává obrazem, který v sobě skrývá všechny ty naše obyčejné lidské potřeby. Tak jako v Otčenáši prosíme o „vezdejší chléb“ a ten pojem zastupuje prostě to, co potřebujeme k životu, tak tady je ukojení žízně z pramene vody živé stejným obrazem. Žíznit se dá i po spravedlnosti, jak připomněl Pán Ježíš v kázání na hoře (Mt 5,6) Spolu se všemi nespravedlnostmi tohoto světa si pak už můžeme představit cokoliv, co v našem životě chybí. To všechno se skrývá v obrazu živé vody, které bude v Novém Jeruzalémě dostatek pro všechny žíznicí.

Tady ale narážíme na problém. Žíznicím cosi chybí... V našem světě ano – ale co dělá takový obraz „žíznivce“ v popisech nebeského království? Tam ještě bude někdo, kdo takto „žízní“? A přece to tam patří! Myslím, že to podstatné poselství tohoto verše se neskrývá v prameni jako takovém, ale právě ve faktu, že tam kdosi má žízeň, ví kam se obrátit a jeho žízeň bude ukojena.

Člověk by si mohl říct, co je to za nebe, když tam bude mít člověk žízeň. Nebude plakat, nebude smutný, nebude ho nic bolet, bude nesmrtelný – ale bude mít žízeň? Ta zvěst je v tom, že tuto žízeň bude mít záhy ukojenu, protože dostane *napít zadarmo z pramene vody živé*. V nebi už bude jasné, kde je zdroj všeho, co potřebujeme a takové lidé, kteří tento zdroj rozpoznali v Pánu Ježíši, to jsou ti, kteří mají občanství v Novém Jeruzalémě. Tohle nám ten obraz chce říci. Popisuje naši závislost na Bohu. Na Ježíši. Tím základním poznávacím znakem člověka, který patří do nebe, je člověk, který si je vědom toho, co mu chybí (obraz žízně) a ví, ke komu se obrátit (Ježíš mu dává napít).

Kdo bude v nebi? Koho spatříme v tom Novém Jeruzalémě? Kdosi pravil, že v nebi se budeme divit třem věcem – kdo tam je, kdo tam není a jak to, že jsme se tam dostali my. No – tak tady máme jiný pohled. Máme tu popis spasených jako těch, kteří žízni, ale v každé své žizni se naprosto samozřejmě obrací k Ježíši Kristu a jejich žízeň je rázem uhašena.

Tento obraz teď tak říkajíc stáhněme z nebe na zem. V tomto světě toho chybí velmi mnoho, co lidé potřebují a nedostává se jim toho. Tento svět už se na hony vzdálil idylickým představám ráje. Mírného soužití Boha, člověka stvořeného k obrazu Božímu, a zbytku Božího stvoření, kterému má člověk vládnout,

kteřé má obdělávat a střežit. Žít v tomto společenství s Bohem i s lidmi navzájem v naprosté otevřenosti, která je demonstrována nahotou.

Příběh Adama a Evy nám ukazuje, kde je zakopaný pes. Začíná vzporou člověka proti Bohu. Představou, že svoji řízeň po poznání dobra a zla ukojíme bez Boha. Naivní představa, že Boha nepotřebujeme a že vlastními silami to jistě půjde snáz, rozjíždí kolotoč hřichu, ve kterém se dodnes točíme. A ejhle – na konci dějin, na posledních stránkách Bible vidíme, kudy z toho ven. Rozpoznat, že naše lidské síly jsou k uzoufání slabé. Když jsme opustili Boha, tak lidskými silami nejsme schopni vyřešit problémy tohoto světa. Je tedy potřeba se k Bohu vrátit. U něj se učit, co je dobré a co je zlé.

Pramen vody živé, Bůh, který se nám dal poznat v Ježíši Kristu, to je první instance, ke které se má lidstvo obracet. On byl na počátku a je i na konci. Je Alfa a Omega. Jen ve své hlouposti a především pýše si lidstvo muselo procházet štrapáci celé abecedy, abychom na konci zjistili, že již na samém začátku člověk měl to nejlepší, co jen mohl mít.

Jak se vrátit k Bohu? Nebudme takoví nafoukaní škarohlídi, že bychom si mysleli, že jsme první, koho to napadlo! V dějinách bylo mnoho velmi dobře a vážně míněných pokusů o náboženské reformy. Bylo tu již mnoho dotazování se na Boží vůli. Snahy konat spravedlnost a neopouštět Boží řády. Mít Boha blízko. Bylo mnoho půstů a dalších aktů pokání. A přece to k Bohu nedovedlo. Ten starý pyšný Adam v člověku si nakonec vždycky našel cestu, jak si i skrze náboženství jen prosazovat svoje staré sobectví.

Proto Bůh svému lidu řekl, že cestou k němu je překonat toto sebestředné sobectví. Začal lidi vést k milosrdenství k druhým lidem. Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít, lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší, obléknout nahého, být štědrý k hladovému, nasytit ztrápeného... Tak žil a proto zemřel i Boží Syn, protože takové konání přivádí člověka k Bohu i Boha k člověku. Takové jednání mění tento svět i lidi v něm, takže jsou *jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí.*

Království Boží, kde každý, kdo žízni, má šanci také na ukojení této žízně – to by mělo být vidět už teď mezi námi. Jistě nedokonale, ale jestli nějaké svědectví o Boží moci má v tomto světě váhu, tak je jím právě milosrdenství.

AMEN

DĚKUJI TI, JANO

Tenhle příběh by mohl vyprávět kdokoli, jenže já už nejsem kdokoli. Ale to se drobátka předbíhám.

Všechno to vlastně začalo někdy v roce... no, když vstoupila do mého života. Když mi udělala čáru přes rozpočet tím, že velmi razantně začala ovlivňovat můj život. Proč ale vstoupila do mého života a kdo to vlastně byl? Tak to jsem se dozvěděl až při posledním rozloučení s ní. Ano, ač jsem s ní žil od šesti let a vychovala mne, po celou tu dobu jsem vlastně nevěděl, kdo to byl.

Od soboty se tedy pořád ptám, kdo to vlastně byl, když si na své parte dala napsat citát V. E. Frankla „*Jasně dny nepláčou, že skončily, ale usmívají se, že byly.*“ Ona totiž bezmezně věřila tomu, že ten, kterému uvěřila, že jí na konci její životní pouti na této Zemi vezme za ruku a převede přes řeku Jordán. *A až dojdou na druhý břeh, odkud už není návratu, uslyší hlas ujištění: Už nebudeš mít slunce za světlo dne, ani jas měsíce ti nebude svítit, ale já Hospodin Ti budu světlem věčným a tvou oslavou.*

A k tomuto poznání nám přítomným i budoucím dopomáhej sám náš Bůh Hospodin. Bůh Abrahama, Izáka, Jákoba... ale i Jany Slámové.

Bůh, na kterého se cele spolehla, jímž se celý život nechala vést, ke kterému mne přivedla a jemuž mne odevzdala.

Adonáj, jehož výzvy uposlechla a tím se zařadila k jeho svědkům, jako byli Mojžíš, Gedeón, Jeremjáš a mnozí další.

Pavel Sivák

DOROSTOVÝ LEDEN V ČÍSLECH

5.–6. 1. 2018, 8.47, 12, 4, 10, 12, 2, 3, 7, 3.582, 7.293, 168.000

Ptáte se, co mají všechna tato čísla společného? „*Všechna tato čísla jsou nezapamatovatelná!*“ (jak by řekl klasik).

V tomto článku se nebudeme zabývat problémem zapamatovatelnosti dat či čísel, ale činností dorostu na začátku roku 2018.

Ve dnech 5.–6. 1. 2018 proběhla akce: „*My tři králové*“. Šlo o vybírání peněz v rámci Tříkrálové sbírky na podporu berounské charity.

Na tuto akci jsme se s dětmi připravovali již v adventu – trénovali jsme písničky a snažili se zapamatovat si texty.

Vše vypuklo 5. 1. po schůzce dorostu, jejíž tématem bylo právě klanění mudrců. Branický Even se pak změnil v krejčovskou a malířskou dílnu – 12 dětí a 4 vedoucí si vyráběli pláště a koruny. 6. 1. ráno jsme v 8.47 odjeli vlakem do Loděnice, kde se nás již ujala Kristýna Plháková se svou kolegyňní. Na nádraží jsme se oblékli do svých kostýmů, děti se zkrášlily barvami na obličej ☺ a vyrazili jsme kolesovat. 2 kytary, sopránová zobcová flétna, Orfovy nástroje (chrastítka, dřívka) a hlasy bezmála 18 zpěváků už daly dohromady slušný zvukový projev, který jen tak někdo nepřeslechl. Největší úspěch jsme měli díky našemu počtu – lidem se líbilo, že nejsme jen 3 (*navíc, kdo ví, kolik těch mudrců vlastně bylo*). Děti zpívaly statečně celých 7 hodin. Navštívili jsme 3 místa (městečko Loděnice, Chrutenice a Nenačovice). Pro mnoho seniorů jsme byli jedinou kulturní akcí v roce, a tak k cinkajícím penízkům děti dostávaly i různé bonbóny, sušenky a lízátka, což povzbudilo jejich chuť zpívat dál a dál. Dalším motivačním prvkem byly 2 zapečetěné kasičky s čísly 10 a 12. Děti se předháněly, která je více naplněná, která víc chrastí... Někteří lidé házeli peníze z oken nebo zastavovali na křižovatce a podávali mince z okénka apod. Legrace jsme si užili hodně. Sběrku jsme zakončili v Nenačovicích v místní domácí sklárně, kde jsme se pěkně ohřáli a zazpívali. ☺

V kasičce číslo 10 bylo 3.582 Kč, v kasičce č. 12 7.293 Kč. Celkový výtěžek na Berounsku byl 168.000 Kč.

Myslím, že akce byla úspěšná, bez úrazů. Máme radost, že děti dokázaly něco obětovat pro druhé, že do toho šly se zápallem a nadšením, potěšily mnoho lidí. Děkujeme Tomovi Plhákoví, Mikuláši Fantysovi za pomoc, hudbu a zpěv, Kristýně Plhákové za inspiraci, vyřízení administrativy a pomoc se vším, co bylo potřeba a děkujeme Pánu Bohu, že vše proběhlo v pořádku, bez zranění na duši i na těle.

Adéla a Tomáš Bedrníkovi

BRANÍXOBĚ – 9. ROČNÍK

Jako každý rok se v našem sboru konal festival lidové, písemnické či umělecké tvořivosti všeho druhu. Hojná účast branických všech věkových skupin protнула mnoho kategorií. Radost ze sdílení čísel z každého, kdo předstoupil před sborové publikum.

Po úvodní písni bratra faráře Jaroslava Pechara zahrál spolek Babinec scénku o tvorbě disciplín babí olympiády – „Babiády“. Následovaly vzpomínky sestry Šíbové na svou rodinu, články vydané v novinách, soutěž o zprovoznění ruční sířény, hudební vstupy, politická agitace „Praha sobě“ nebo dokonce poezie vytvořená umělou inteligencí. Na závěr si spolu s bratrem farářem zazpívali všichni přítomní píseň *Není lepší na tom světě*.

Devátý ročník se symbolickými devíti pestrými příspěvky je za námi a příští rok bude ona kulatá desítka jistě oslavena ve velkém stylu.

ÚČINKUJÍCÍ:

- Hudební vstupy: J. F. Pechar, D. Friedrich, B. Brychová
- Sportovní vstupy: Babinec, T. Bedrník
- poezie: L. Drápal
- články, zamyšlení, vzpomínky: K. Šíbová, P. Bísek, P. Jungwirth
- moderovali: Jan a Katka Winkelhöferovi

Katka W.

TŘI VÝSTAVY OBRAZŮ

Jiřiny Adamcové

V lednu se během pěti dnů uskutečnily tři vernisáže obrazů sestry Jiřiny Adamcové – neuvěřitelný maraton pro malířku i pro diváky – pastva pro oči i sluch.

Slavnostnost chvíle při první vernisáži 17. ledna v Domově pro seniory v Chodově podtrhli i přátelé Jiřinky – Jana Ungerová (tanec) a Jaroslav Kulhan (violoncello).

Při dalších dvou vernisážích – 18. ledna v kostele ČCE v Kobyliších a 21. ledna v kostele ČCE v Chodově – předvedla Jana Ungerová se svým společníkem pantomimu.

Na první výstavě „Řeka času“ byly obrazy, kombinované techniky a grafika, na druhé, nazvané „Otisky času“, byly kresby z posledních let, na třetí „Čas naděje“ byly kromě obrazů, které tvoří výzdobu kostela, i další obrazy, kresby a grafika.

RČ

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA

Stejně jako v předchozích letech, jsme se zapojili do týdne modliteb za jednotu křesťanů.

Texty pro letošní shromáždění připravili příslušníci různých církví, působících v Karibiku. Dějiny křesťanství v tomto regionu obsahují jistý paradox. Na jednu stranu kolonizátoři užívali Bibli k ospravedlnění toho, že si podrobili obyvatele těchto zemí, na druhou stranu, se těm zotročeným stala Bible zdrojem útěchy a naděje. I dnes přináší Písmo svaté osvobození, když vybízí karibské křesťany, aby se vyslovovali k tomu, co ničí lidskou důstojnost. Když spadnou pouta otroctví, mohou být nahrazena poutem lásky. Objeví se projevy jednoty, za které se naše společenství modlí.

Shromáždění se konalo 24. ledna v našem kostele v Braníku. Ve čtení připraveného textu se střídali

Marta Zemánková a Petr Haška (ČCE Nusle),

Jindřiška Buttová (CČSH Krč) – pro hlasovou indispozici ji zastoupila pastorační asistentka Dana Kalivodová,

Josef Cepl (CASD),

Grzegorz Tanderysz (ŘKC).

Mezi účastníky shromáždění byli i příslušníci dalších církví.

Po bohoslužebné části přešli přítomní do Evenu – přístavby k našemu kostelu, kde při obcerstvení měli příjemný prostor pro rozhovor.

PŘEDSTAVENÍ

Milí čtenáři,

možná jste si všimli, že jsem se v minulém vydání Brány chopila článku o Vánoční hře. Přestože jsem ve svém životě nenapsala mnoho veřejných článků či publikací (jen pár slohových cvičení ve škole a bakalářskou práci), ráda bych pár řádků věnovala Vám.

Bylo pro mě velkým překvapením, když jsem byla oslovena Růženkou Černou a Jarkou Pecharovou s nabídkou výpomoci s Bránou. Vždycky jsem měla pokoru a vděčnost k lidem, kteří vykonávají ve sboru nějakou službu, a upřímně řečeno, trochu jsem doufala, že bych něco pro sbor mohla také jednou udělat. I z tohoto důvodu

jsem souhlasila s pomocí na článcích, přestože se kvůli pracovním povinnostem nebudu moct angažovat naplno. Tímto článkem, bych se Vám, bratři a sestry, chtěla alespoň krátce představit. Myslím, že je to na místě i vzhledem k tomu, že jsem v branickém sboru opravdu krátce.

Pro úplnost bych asi měla začít opravdu od začátku. Jmenuji se Katka a pocházím z České Třebové, kde žije celá moje rodina. Na střední škole jsem objevila Boha a o nějaký měsíc později jsem pochopila, že bez Krista by to nebylo ono... Protože moje sestra spolu s manželem patří do sboru Církve bratrské, bylo pro mě jasné, kam chodit. Kazatelem sboru byl Petr Kučera, zvaný též Zababa, a díky jeho radostnému pohledu na svět a lásce k vlakům byl proslulý. V Brně bylo českotřebovskému sboru přezdíváno „Zababův kroužek“ a rozhodně to nebylo ve zlém.

Po křtu jsem odešla na vysokou školu a začala pracovat ve sboru jako jedna z dorostových vedoucích. Přestože si toho děti asi nevšimly, byly pro mě dorosty krásným, ale velice těžkým obdobím. Jako holka, která vyrostla v ateistické rodině, jsem měla mnohem méně znalostí než většina desetiletých dětí ve sboru.

Po škole jsem nastoupila do práce v Praze a do sboru ve Třebové už jsem neměla prostor často zavítat. Sílil tak ve mě pocit jisté vykořeněnosti, který jsem chtěla nějak zahrnat. Přišel tak na řadu LARP (= live action role play; zážitková rollová hra). Larp byl vlastně největším milníkem v mém životě. Jak již mnozí tušíte, dali jsme se s Honzou dohromady právě díky larpům.

Po svatbě jsem se stala členem branického sboru a doufám, že zde, mezi Vámi, najdu své místo a budu moci „zapustit kořeny“ svého nového života.

Katka Winkelhöferová

DIAKONIE

Hledáme lidi se zájmem o práci naší Diakonie!

Branický sbor je již mnoho let partnerským sborem Střediska celostátních programů a služeb Diakonie. Toto středisko je jedním z 30 zařízení naší Diakonie a provozuje čtyři zdánlivě různorodé programy:

- Program Férová práce
- Program práce s migranty
- Sociálně aktivizační služba Lifetool
- Středisko pro zrakově postižené

Dozorčí rada tohoto střediska nyní hledá nové členy, ať už z řad členů sboru nebo mimo ně. Není potřeba žádná předchozí zkušenost ze sociální práce ani jakákoli konkrétní kvalifikace. Stačí, máte-li zájem o sociální práci a pomoc potřebným a můžete se 4x za rok v podvečer účastnit schůzí dozorčí rady v Praze.

Budeme rádi za zájem a především za nové členy/kolegy v dozorčí radě. Další informace Vám poskytne kterýkoli stávající člen dozorčí rady – Jarka Čierná, Ivka Jungwirthová, Ondřej Petr, Martina Thomsonová, nebo náš farář Jaroslav Pechar. Těšíme se na Vás!

Ivka Jungwirthová

ZÁTARÍ

Na konci ledna kázal v našem sboru Pavel Hanych. Po bohoslužbách jsme měli možnost poslechnout si jeho vyprávění o uprchlickém táboře Zátarí (Zaatar), který Pavel navštívil jako pracovník Diakonie ČCE.

Zátarí je jeden z největších uprchlických táborů na světě. Nachází se na severu Jordánska, přibližně 11 kilometrů od hranic se Sýrií. Byl otevřen po vypuknutí občanské války v Sýrii v roce 2012.

Rozlohu má 3,3 km² (tedy asi jako Zlín či Pardubice; pro srovnání – Praha má 496 km²), počet obyvatel se rychle mění. V době nej-

větší zaplněnosti zde žilo přes 200 tisíc lidí. Průměrný počet je cca 80 tisíc, ale i při tomto počtu je zde hustota obyvatelstva na km² 10× větší, než v Praze.

V prostorách tábora najdete obchody, školy i modlitební prostory. Spolupracuje zde mnoho lokálních a mezinárodních organizací – UNICEF, Lékaři bez hranic, Červený půlměsíc, francouzská a marocká polní nemocnice, Populační fond OSN...

Ve spolupráci se Světovou luterskou federací (LWF) zde pomáhá i naše Diakonie ČCE. Ta začala klasickou materiální pomocí, poskytnutím oblečení, topení, obytných buněk atd. Za roky existence tábora se již mnohé změnilo, o základní životní potřeby města je tak postaráno. Problémem zůstává, jak tu smysluplně trávit čas a jak nepodlehnout skepsi z nekonečně stejných dnů. Proto se Diakonie později více zaměřila na rekvalifikační kurzy (šití, holičství, kadeřnictví, angličtina, počítače...) a na psychosociální pomoc nejen dospělým, ale především dětem. Jak potvrdil i český velvyslanec v Jordánsku Petr Hladík, tak právě tato pomoc dává zvláště mladým lidem naději do budoucna. Jejich přáním není dostat se do Evropy, ale zpátky domů.

Projekt Diakonie v Zátarí je dlouhodobě finančně podporován Ministerstvem zahraničních věcí ČR a naší církví.

JFP

POZVÁNKY

MEZINÁRODNÍ TÝDEN MANŽELSTVÍ

Dobré manželství není samozřejmost. Řekli si již před 21 lety ve Velké Británii a začali na podporu věrného svazku pořádat Národní týden manželství.

Myšlenka se rozšířila do mnoha dalších zemí, k nimž od roku 2007 patří také Česko. Akce probíhá každý rok kolem svátku sv. Valentýna.

Představuje příležitost pro všechny páry zaměřit se na svůj vztah a investovat do něj, protože šťastný vztah nefunguje „samospádem“ a každá investice se vrací i s úrokem. ☺

Pravidelně se zapojuje také Českobratrská církev evangelická v Praze 4 Braníku. Letos vás srdečně zve na setkání ve **středu 14. února od 18 hodin** nad tématem: **Mateřství po anglicku!**

Večer moderuje Zuzka Drápalová, herečka, na britské mateřské dovolené. Dozvíte se, jaké je rodit v angličtině ☺, co pobyt v zahraničí znamená pro mladý manželský pár a mnoho dalších zajímavostí.

Místo konání: *Kostel ČCE, Modřanská 1821/118, Praha 4, zastávka MHD Přístaviště*. Více informací o mezinárodním rozměru této akce uvádějí také webové stránky www.tydenmanzelstvi.cz a www.facebook.com/tydenmanzelstvi.

VERNISÁŽ VÝSTAVY JIŘÍHO ČUJANA

Tak tomu bylo odjakživa Jiří Čujan: Come back

16. 2.–18. 3. 2018

vernisáž v pátek 16. 2. 2018 v 18 hodin

performance Modřanské skupiny

Kulturní středisko Dobříš

Mírové náměstí 68

263 01 Dobříš

Otevírací doba:

po–čt 8.30–16.00

neděle 14.00–16.00

pátek a sobota zavřeno

Po patnácti letech v Německu (a šest let od poslední výstavy v Dobříši) se s výstavním projektem *Come back* do Čech vrací konceptuální sochař Jiří Čujan. K vidění budou sochařské a fotografické práce z posledních pěti let i aktuální, ještě nevystavené konceptuální projekty.

Umění je boj

Pokud chce tvůrce zhmotnit svou představu, musí ji trpělivě vydobýt ze vzpírajícího se materiálu. K tomu je třeba vycvičit tělo: ruku, aby získala dostatečnou lehkost, oko k estetickému citu. Tělo a mysl zdokonalují také bojová umění. Poslední dobou získávají na popularitě tzv. smíšená bojová umění (anglicky Mixed Martial Arts, zkráceně MMA), kontaktní bojový sport kombinující úder a chvaty z různých zdrojů jako karate, jiu-jitsu, savate nebo box. U zrodu MMA (nebo také Vale-tudo, z portugalského „vše dovoleno“) stála snaha o nalezení nejúčinnějšího způsobu boje ve skutečných situacích neozbrojeného střetu.

Co o dnešním světě vypovídá prudce rostoucí popularita MMA? Proč je tak fascinující pozorovat protagonisty tohoto sportu, který je jedním z fyzicky nejnáročnějších (ač není tak extrémní, jako jeho předchůdce, starořecký pankration, v jehož rámci bylo povoleno lámání končetin, vypichování očí a úder na genitálie, a který nezřídka končil smrtí)? Možná je úlevnou terapií po vyčerpávajícím každodenním boji s neviditelnou rukou trhu...

Co k tomu může dodat umělec? Tíha světa ovládaného marketingem, v němž důležitější než kvalita je líbivý obal, dopadá i na něj. V takovém světě nestačí jenom umět, je třeba také umět prodat. Nezbyvá, než obléci trikot, vstoupit do arény a bojovat – přičemž o místo na slunci jde až v poslední řadě. Hlavní je nepodlehout v tvorbě módnímu diktátu, ale zachovat věrnost sama sobě.

Jiří Čujan

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB

Na ekumenické shromáždění Světového dne modliteb nás zve Bratrská jednota baptistů, Praha 4 Podolí, Na Topolce 677.

Texty k tomuto shromáždění vznikly v Surinamu.

Téma: „*Všechno Boží stvoření je dobré*“.

Setkání se koná **2. března 2018 od 18 hodin** ve sboru Bratrské jednoty baptistů, **Na Topolce 677.**

Přípravné setkání se koná v pondělí 26. 2. 2018 od 18 hod. tamtéž.

Prosíme sestry, které se chtějí aktivně zapojit do četby textů, aby se přihlásily u Jarky Pecharové nebo Růženy Černé.

INZERCE

MDDr. Prokop Stralczynský otevřel v Braníku
(Nad Malým mýtem 1739/2a)
zubní ordinaci a přijímá nové pacienty.

Jedná se o smluvní pracoviště pojišťoven 111, 205, 207, 209 a 213.

☎ 774 890 909

✉ info@depurate.cz

www.depurate.cz

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA
úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník
Telefon: 244 461 037
E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

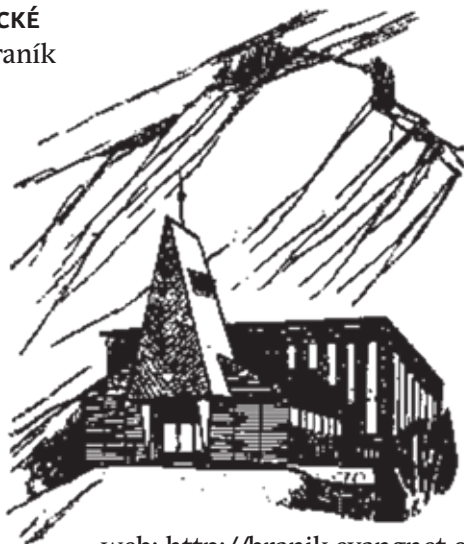
444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <http://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXIV. ročník, číslo 2/únor 2018

Vychází každou 1. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je poslední neděle v měsíci,

příspěvky předávejte redakční radě,

nebo e-mailem (na obě adresy!): mscerny@volny.cz a pecharca@seznam.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

